

Література.

1. Єріна А.М. Міжнародні рейтинги: статистичні аспекти обчислення та застосування. Частина 1. Індекси економічної свободи та глобальної конкурентоспроможності / А.М. Єріна // Статистика України. – 2016. – № 3. – С. 56-64.
2. Коломієць Т. Наукові дослідження та технічні розробки в Україні: аналіз тенденцій [Електронний ресурс] / Т. Коломієць. – 2016. – Режим доступу: <https://www.cedos.org.ua/uk/osvita/naukovi-doslidzhennia-ta-tekhichni-rozrobky-v-ukraini-analiz-tendentsii>
3. Про державно-приватне партнерство: Закон від 01.07.2010 № 2404-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>.
4. Про інноваційну діяльність Закон від 04.07.2002 № 40-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
5. Schwab K. Insight Report. The Global Competitiveness Report 2016–2017 [Електронний ресурс] / K. Schwab. – 2016. – Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/GCR2016-2017/05_FullReport/TheGlobalCompetitivenessReport2016-2017_FINAL.pdf.

ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

***БОБЛОВСЬКИЙ О.Ю., ДОЦЕНТ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Ключове значення у підвищенні економічної ефективності суспільного виробництва, формуванні сталого розвитку, удосконаленні технічної бази відіграє процес взаємодії науки і виробництва. Безперервне поліпшення засобів і предметів праці, втілення новітніх технологій і оптимізація виробничого процесу є основною рушійною силою економічного зростання будь-якої країни.

Розвиток сільського господарства України передбачає впровадження нових технологій, розробок, виробництво нової якісної продукції, розвиток і нарощування інфраструктури.

Біля витоків інноваційної теорії економічного розвитку стоїть видатний український учений Михайло Туган-Барановський. Він

зробив суперечливий висновок: не споживання і попит управляють виробництвом, а саме виробництво управляє споживанням, і це відбувається через нагромадження капіталу та його інвестування в нові технології і виробництва [5].

У сучасній економічній літературі ми часто зустрічаємо трактовку інновації на підприємствах тільки з технічного погляду. Вузкий підхід ототожнює інновацію з виробництвом, особливо з оновленням його технологій, техніки, продукції. Визначення поняття інновації як нового продукту або послуги, спосіб їх виробництва, новація в організаційній, фінансовій, науково-дослідній та інших сферах – це широкий підхід. Крім того, такий погляд на інноваційну діяльність включає передовий досвід і його розповсюдження, використання новачій в інших сферах діяльності [4].

Поняття «інновації» варто розглядати з трьох позицій:

- 1) інновація як результат наукової думки, нова ідея, новина, досвід, що ще не має товарної форми;
- 2) інноваційний продукт – тобто призначене для продажу нововведення, інноваційний продукт як товар на ринку інновацій;
- 3) результат постійного та циклічного процесу трансформації наукових досягнень у виробництво, інновація як економічна категорія.

Інновація за різних умов визначається як процес і як кінцевий результат діяльності, втілений у вигляді новітнього або удосконаленого продукту, нових послуг, що мають ринковий попит або соціально-економічну значимість для суспільства, новітнього або удосконаленого технологічного процесу, що використовується у практичній діяльності [2, с. 11]. Внаслідок інновації суттєво змінюються кількісні та якісні характеристики сфер виробництва та споживання, прискорюється економічний розвиток, забезпечується інтенсифікація суспільного виробництва.

Сучасний досвід господарювання переконує, що інноваційний розвиток сільськогосподарських підприємств неможливий без активізації інвестиційної діяльності, оскільки саме інвестиції є основою для успішного розвитку підприємства на інноваційній основі. Адже для досягнення позитивних результатів впровадження інноваційного проекту важливо залучити потенційних інвесторів та забезпечити зацікавленість суб'єктів до інновацій та інвестицій.

Термін «інвестиції» досить тісно пов'язаний з поняттям «капітал». Зміна поглядів на ці категорії відбувалася у процесі розвитку суспільно-економічних відносин. Своє бачення цих понять дає кожна економічна школа. Сучасна теорія інвестицій виникла як синтез

підходів кейнсіанської, інституціональної та неокласичної теорій, тобто інвестиції розглядаються на мікро - чи макрорівнях у всіх сферах економіки.

Дж. Кейнс розумів під інвестиціями: «поточний приріст цінності капітального майна внаслідок виробничої діяльності даного періоду». Це – «та частина прибутку за певний період, що не була використана для споживання» [3]. Щодо сучасного розуміння даного економічного поняття, то І.О. Бланк розглядає інвестиції як вкладення капіталу з метою його наступного збільшення [1].

Існують дві версії походження терміну «інвестиції». Одні вчені вважають, що це поняття походить від латинського слова «invest» – вкладати, на думку інших від «investio» – одягати. Останнім часом науковці притримуються другої версії.

У спрощеному розумінні інвестиції – це те, що «відкладають» на завтрашній день, для того щоб мати можливість більше споживати в майбутньому. Одна частина інвестицій – це споживчі блага, які не застосовуються в поточному періоді, а відкладаються в запас (інвестиції на збільшення запасів). Інша частина – це ресурси, які спрямовуються на розширення виробництва (вклади в споруди, машини та будівлі).

На нашу думку, інвестиції – це вкладання всіх видів капіталу в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності з метою досягнення поставлених інвестором цілей.

Саме прагнення отримати вигоду, прибуток чи дохід поєднує ці два поняття «інновації» та «інвестиції». Оскільки всі нововведення спрямовані на удосконалення існуючих систем, механізмів, продуктів тощо з метою отримання кращого результату. Інвестиції – це фінансове забезпечення інноваційних процесів.

У Законі України «Про інвестиційну діяльність» інноваційна діяльність визначається як «одна з форм інвестиційної діяльності», що здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу. Ця діяльність охоплює:

- 1) випуск і поширення принципово нових видів техніки і технологій;
- 2) прогресивні міжгалузеві структурні зрушення;
- 3) реалізацію довгострокових науково-технічних програм з великими строками окупності витрат;
- 4) фінансування фундаментальних досліджень для здійснення якісних змін у стані продуктивних сил;
- 5) розробку і впровадження нової ресурсозберігаючої технології, призначеної для поліпшення соціального й екологічного становища.

Інновації в сільському господарстві спрямовані на задоволення продовольчих потреб населення через поліпшення землі як природного ресурсу, створення нових сортів рослин, порід тварин тощо. Вони дають можливість одержати економічний ефект, пов'язаний з реалізацією цілей розвитку аграрного виробництва, підвищенням ефективності його функціонування.

Вважаємо, що інвестиційно-інноваційна діяльність сільськогосподарських підприємств – це процес фінансового забезпечення комерціалізації новітніх розробок, програм, селекційних видів продукції та інше з метою підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції як на внутрішньому, так і на зовнішньому продовольчих ринках, отримання прибутку чи інших вигод.

Інноваційний процес в агропромисловому виробництві можна охарактеризувати двома основними рисами: його базовою основою є нова наукова ідея – джерело нововведення, що в ході інноваційного процесу розробляється більш детально, проходить технічну апробацію та впроваджується у виробництво; головним критерієм успіху інноваційного процесу є суспільна необхідність та значущість його результатів. В умовах ринку недостатньо запропонувати інновацію – вона ще має бути успішно реалізована на ньому.

На нашу думку, інноваційно-інвестиційне забезпечення виробничої діяльності сільськогосподарських підприємств – це сукупність інвестиційних заходів, спрямованих на практичне впровадження в аграрне виробництво винаходів, інноваційних розробок, рекомендацій та прискорення розвитку сільськогосподарських підприємств на інноваційній основі, заради досягнення поставленої інвестором мети щодо отримання економічного чи соціального ефекту.